

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **M. C.,**
bytem x
zastoupený JUDr. Anitou Pešulovou, advokátkou
sídlem Nuselská 499/132, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2020, č. j. MPSV-2020/65766-911

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Anitě Pešulové, advokátce, se přiznává odměna ve výši 3 146 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2020/65766-911 ze dne 30. 3. 2020, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 30. 12. 2019, č. j. 21998/2019/AAI (dále také „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým dle ust. § 66 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

(dále také „správní řád“) zastavil řízení o přiznání příspěvku na živobytí zahájené na základě žádosti č. j. 21081/2019 AAI podané dne 27. 11. 2019.

2. Žalobce v žalobě namítal, že žádost podal dne 28. 11. 2019, ale na měsíc září 2019. Na podkladě žádosti č. j. 21081 ze dne 27. 11. 2019 měl být posouzen nárok na dávku v měsíci září 2019. Tato žádost nemohla být podána v srpnu ani v září, neboť její podání znemožňovalo rozhodování správního orgánu o žádosti č. j. 18681. Žalobce zdůraznil, že žádosti v září byly odmítnuté pro předčasnost. Žádost č. j. 21081 tedy nemohla být duplicitní k žádosti č. j. 18681. Žalobce v této souvislosti namítal, že o žádosti č. j. 18681, ve které měl být posouzen měsíc červenec 2019, bylo rozhodnuto až v říjnu 2019. Měl za to, že v důsledku nečinnosti správního orgánu prvního stupně v měsících červen až září mu nebyla přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi. Když žalobce podal v těchto měsících žádost o dávku, byla odmítnuta jako předčasná s tím, že mu bylo sděleno, že musí vyčkat na rozhodnutí. Dále si žalobce stěžoval na postup správního orgánu prvního stupně, neboť se mu nedostávalo základního poučení a svými podáními pak činil jednoduchou agendu velmi nepřehlednou. Měl za to, že ho správní orgány měly poučit jak postupovat.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, zrekapituloval dosavadní průběh řízení a následně se vyjádřil k žalobním námitkám. Konstatoval, že v kalendářním měsíci listopad 2019 podal žalobce dvě žádosti o dávku pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí a současně byl v listopadu 2019 příjemcem dávky příspěvek na živobytí přiznané na základě žádosti č. j. 18681/2019/AAI od října 2019. S ohledem na to, že se jednalo o duplicitní podání, tak správní orgán prvního stupně řízení zastavil. K tvrzení žalobce, že se jedná o žádost s nárokem od 1. 9. 2019, uvedl, že dle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPHN“) není možné podat žádost o dávku se zpětnou platností. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
4. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: žádost žalobce o přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí ze dne 27. 11. 2019, usnesení správního orgánu prvního stupně č. j. 21998/2019/AAI ze dne 30. 12. 2019, odvolání žalobce ze dne 15. 1. 2020, žalobou napadené rozhodnutí č. j. MPSV-2020/65766-911 ze dne 30. 3. 2020.
7. Soud ze správního spisu (s přihlédnutím ke správnímu spisu předloženému k řízení vedenému u zdejšího soudu pod sp. zn. 13 Ad 15/2020 a 13 Ad 16/2020) zjistil, že dne 27. 11. 2019 žalobce požádal o přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí ode dne 1. 9. 2019.
8. Usnesením správního orgánu prvního stupně č. j. 21998/2019/AAI ze dne 30. 12. 2019 bylo dle ust. § 66 správního řádu rozhodnuto o zastavení řízení o přiznání příspěvku na živobytí

zahájeného na základě žádosti č. j. 21081/2019/AAI podané dne 27. 11. 2019. Správní orgán konstatoval, že vzhledem k tomu, že žalobce je již posuzován v řízení o jiné žádosti o příspěvek na živobytí, a to č. j. 18681/2019/AAI, tak je nezbytné řízení zastavit. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání s tím, že jej doplní, což však neučinil, věc byla dále postoupena žalovanému k odvolacímu řízení.

9. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 30. 3. 2020, v odůvodnění bylo konstatováno, že žalobce dne 27. 11. 2019 uplatnil žádost o příspěvek na živobytí. Žalobci bylo na základě jeho žádosti o příspěvek na živobytí č. j. 18681/2019/AAI ze dne 30. 10. 2019 vydáno oznámení č. j. 20541/2019/AAI ze dne 28. 11. 2019, kterým mu byl přiznán příspěvek na živobytí ve výši 1 671 Kč s platností od října 2019 a v téže výši byl vyplacen i za měsíc listopad 2019. S ohledem na to, že dle správního řádu lze přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost z téhož důvodu téže osobě pouze jednou, tak správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že se v případě žalobce jedná o duplicitní podání a řízení o žádosti o příspěvek na živobytí uplatněné dne 27. 11. 2019 zastavil. Ke skutečnosti, že žádost byla označena jako žádost o příspěvek na živobytí za měsíc září 2019, žalovaný uvedl, že dávka, na kterou vzniká nárok splněním podmínek stanovených ZPHN, náleží osobě od prvního dne kalendářního měsíce, v němž bylo zahájeno řízení o přiznání dávky, pokud v něm osoba zároveň splnila všechny podmínky pro přiznání nároku na dávku, jinak od prvního dne kalendářního měsíce, kdy uvedené podmínky splnila, a proto nelze dávku přiznat zpětně.
10. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
11. Podle ust. § 44 odst. 1 správního řádu *řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen "žádost"), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.*
12. Podle ust. § 48 odst. 1 správního řádu *zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu.*
13. Podle ust. § 48 odst. 2 správního řádu *přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.*
14. Podle ust. § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí překážku řízení podle § 48 odst. 1.*
15. Podle ust. § 38 odst. 1 ZPHN *nárok na příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení vzniká dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem.*
16. Podle ust. § 38 odst. 3 ZPHN *dávka, na kterou vzniká nárok splněním podmínek stanovených tímto zákonem (odstavec 1), náleží osobě od prvního dne kalendářního měsíce, v němž bylo zahájeno řízení o přiznání dávky, pokud v něm osoba zároveň splnila všechny podmínky pro přiznání nároku na dávku, jinak od prvního dne kalendářního měsíce, kdy výše uvedené podmínky splnila.*
17. Dle soudu správní orgány ve svém postupu nepochybily a správní orgán prvního stupně zastavil řízení o přiznání příspěvku na živobytí zahájené na základě žádosti č. j. 21081/2019 AAI podané dne 27. 11. 2019 zcela v souladu se zákonem.
18. Vzhledem k tomu, že v době podání žádosti o dávku pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí dne 27. 11. 2019 byl žalobce již příjemcem této dávky, tak nebylo možné, aby mu takové právo bylo přiznáno opětovně, neboť příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení jsou dávky měsíčně se opakující, kdy žalobce je až do doby opětovného

posouzení oprávněn tyto dávky pobírat. Protože žalobci bylo na základě jeho žádosti o příspěvek na živobytí č. j. 18681/2019/AAI ze dne 30. 10. 2019 vydáno oznámení č. j. 20541/2019/AAI ze dne 28. 11. 2019, kterým mu byl přiznán příspěvek na živobytí ve výši 1 671 Kč s platností od října 2019, tak správní orgán prvního stupně musel v posuzovaném případě postupovat zákonem předpokládaným postupem a podle ust. § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu řízení zastavit, neboť v případě žalobce se jednalo o duplicitní podání k dávce pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí, která mu již byla vyplácena a dle ust. § 48 odst. 2 správního řádu je zřejmé, že přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.

19. Pokud žalobce tvrdil, že dne 27. 11. 2019 podal žádost na měsíc září 2019, tak k tomu soud musí konstatovat, že takovou možnost ZPHN o neumožňuje. Dávky pomoci v hmotné nouzi reagují na akutní situaci, kdy je nezbytné, aby žadatel pomoc vyhledal okamžitě, když tíživá situace nastane a nemá jinou možnost, jak situaci řešit. Dle ZPHN dávka náleží osobě od prvního dne kalendářního měsíce, v němž bylo zahájeno řízení o přiznání dávky, pokud v něm osoba zároveň splnila všechny podmínky pro přiznání nároku na dávku. Je tedy zřejmé, že dávku nelze přiznat dříve než v měsíci, ve kterém byla u správního orgánu podána žádost o dávku.
20. Tvzení žalobce o tom, že mu v dřívějším podání žádosti o dávku příspěvek na živobytí za září 2019 znemožňovalo rozhodování správního orgánu č. j. 18681 a jeho žádosti v září byly odmítnuty pro předčasnost, považuje zdejší soud za zcela účelové a ničím nepodložené. Vzhledem k tomu, že žádost č. j. 18681/2019/AAI byla podána až dne 30. 10. 2019, tak nemohla být důvodem pro odmítání žádostí v září roku 2019, nadto žalobce nedoložil, že by správní orgány v září roku 2019 jeho žádosti odmítly a ze spisového materiálu, který byl soudu předložen, nic takového nevyplývá. Vzhledem k tomu, že příspěvek na živobytí je dávkou měsíčně se opakující, tak žalobce nemusel podávat žádosti za měsíce následující po dni 30. 10. 2019.
21. Námitka ohledně neposkytnutí sociálního poradenství je zcela obecná. Soud v této souvislosti pouze konstatuje, že správní orgány v průběhu řízení plnily svou poučovací povinnost, ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce v průběhu řízení o sociální poradenství požádal. Nicméně, otázka poskytnutí či neposkytnutí sociálního poradenství není podstatná z hlediska hodnocení, zda mělo být řízení v posuzovaném případě zastaveno.
22. Soud shledal, že rozhodnutí správních orgánů nevykazují znaky nepřezkoumatelnosti, jsou srozumitelná i dostatečně odůvodněná, jsou zřejmé skutkové a právní důvody, o které se opírají, úvahy správních orgánů jsou logické a koherentní. Skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, žalobce se mohl ke všemu podstatnému vyjádřit a doplnit podklady, bylo pečlivě přihlíženo ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a napadené rozhodnutí nepostrádá řádné odůvodnění.
23. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému nenáleží podle zákona.
25. Soud přiznal právní zástupkyni žalobce, která byla v této věci žalobci ustanovena soudem, odměnu za dva úkony právní služby podle ust. § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b) a d)

a ust. § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) po 1 000 Kč, tedy celkem 2 000 Kč. Dále jí byla přiznána náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu po 300 Kč, paušální náhrada tedy celkem 600 Kč. Právní zástupkyně žalobce je plátcem DPH, soud tak dle § 57 odst. 2 s. ř. s. zástupkyni žalobce dále přiznal i částku odpovídající příslušné sazbě daně ve výši 546 Kč. Náhrada nákladů řízení tedy celkem činí částku ve výši 3 146 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. září 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně